

הכא נמי נימא הגבהה צורך הוצאה היא -

Here too let us say, picking up is necessary for carrying out

Overview

ד', אמות and therefore if one threw an arrow is עקירה הנחה ruled that ר' אבין ripped שיראים while moving, one is not liable because the חיוב ממון is simultaneous with the חיוב מיתה for שבת. שבת רב ביבי בר אבבי. שבת which ruled that if one stole a wallet on שבת (he took it out of the house into the רה"ר), he is חייב to pay, for the חיוב גניבה preceded the סקילה of שבת. The question is that here too we should say (עקירה צורך הנחה just like we said הוצאה צורך הנחה). Our תוספות clarifies this challenge.

ללישנא דאי בעי לאהדורי לא מצי מיהדר לא פריך מידי -

There is no challenge at all according to the (second) version that we say שבת, only in a case where if the person, who was violating the שבת, **would want to retrieve it, he could not retrieve it**, since in the case of the ברייתא, he is able to stop the הוצאה of איסור, by not going out into the רה"ר, therefore we do not say הגבהה צורך - (חוץ לד' אמות landing from the רה"ר where he cannot retrieve the arrow from the הנחה (as opposed to the case of ר"א where he cannot retrieve the arrow from the הנחה) **אבל ללישנא דאי אפשר להנחה בלא עקירה פריך דהכא נמי אי אפשר להנחה בלא הגבהה -**

However the challenge is according to the (first) version that we say עקירה צורך in a case where **it is impossible to have a הנחה (and חיוב שבת) without** a preceding עקירה, **so here too it is impossible to have a הנחה ברה"ר and a חיוב שבת without the הגבהה**, therefore we should say that הגבהה צורך הנחה and he should be פטור for the – קרע שיריים just like by גניבה,

² responds to an anticipated difficulty: תוספות

אף על גב דאפשר בגרירה כך לי עקירה זו כמו עקירה אחרת³ -

¹ The גמרא previously reconciled the ruling of ר"א (that עקירה צורך הנחה) with the ruling of רב חסדא (regarding חלבו) in two versions. One version was that by חלב the הגבהה is not אכילה, since צורך ואכיל; the other version was that we only say עקירה צורך הנחה where he cannot stop it (like in the case of ר"א, where he threw the arrow), however in the case of ר"ח even after he picked it up, he could have not eaten the חלב.

² Previously the גמרא explained the reason why by גונב חלבו he is חייב and we do not say אכילה צורך (as we say because regarding the חיוב מיתה there is no need for הגבהה (he can be ואכיל), therefore the עקירה צורך הנחה) because regarding the חיוב מיתה there is no need for הגבהה (he can be ואכיל), therefore the הגבהה is not אכילה and he is חייב for the גניבה which took place בשעת ההגבהה. Seemingly here too (by חיס) he should be חייב for the הוצאה without הגבהה, since this הגבהה is not צורך הנחה, for he could be חייב on the הוצאה without הגבהה, but with גרירה. The question is why does גחין ואכיל remove the הגבהה from אכילה, and גרירה does not remove the הגבהה from הנחה.

³ The answer seems to be that regarding אכילה there is no need for הגבהה, it is not part of אכילה at all, and furthermore the איסור כרת begins only when he eats the חלב, not when he picked it up; however here we need an עקירה; it is an

Even though it is possible to violate the איסור שבת by dragging it instead of הגבהה, so how can we say הגבהה צורך הוצאה since there can be הוצאה without הגבהה, nevertheless this עקירה of גרירה is the same [to me] like another עקירה of הגבהה - דמכל מקום⁴ האיסור מתחיל משעת הגבהה -

For nonetheless the איסור of הוצאה begins from when he picked it up - דאם היה אחר עושה עקירה לא היה מתחייב בהנחה -

Since if someone else made the עקירה, the גנב would not be חייב for just doing the הנהח alone, which proves that we require an עקירה which in this case is the הגבהה - נמצא עקירה גורמת⁵ החיוב ועד שעת הנהח מושך החיוב:

It comes out that the עקירה causes the חיוב and this חיוב extends until the time of the הנהח, therefore the מעשה גניבה which occurs within this time frame is considered as being done together with the חיוב שבת, therefore he is פטור.

Summary

The question on ר"א is only according to the version that הנהח צורך עקירה. The חיוב of הנהח begins with the עקירה and continues until the הנהח.

Thinking it over

1. Why was it necessary for תוספות to bring a proof that לא היה עושה עקירה לא היה אם היה אחר עושה עקירה לא היה; מתחייב בהנהח; this is something obvious, תוספות does need to tell us this, and how does this solve the issue raised⁶ in the דמ"מ?
2. Is עקירה merely a גורם for the חיוב שבת, or is it an integral part of the הוצאה איסור?
3. How can we explain the הו"א and the מסקנא where תוספות asks,⁷ אע"ג דאפשר בגרירה, and answers אחרת עקירה זו כמו עקירה אחרת?

integral part of the הוצאה איסור, regardless if it is the עקירה of גרירה or of הגבהה. In this case the עקירה was through the הגבהה. Therefore the איסור שבת began at the time of the הגבהה; the גנב should therefore be פטור, since he already began the איסור שבת together with the גניבה איסור. See 'Thinking it over' # 3.

⁴ איסור שבת by גרירה; the הגבהה and גרירה can be distinguished. For we can distinguish between גרירה and גניבה; however by the הגבהה how did the איסור שבת start, he can always put it down; why do we say that the איסור begins with the הגבהה there was no imminent הוצאה yet? See 'Thinking it over' # 1.

⁵ See 'Thinking it over' # 2.

⁶ See footnote # 4.

⁷ See footnote # 3.